

VLAAMSCHE VRIENDENKRING VAN ROOBEKE, opgericht in augustus 1904 door Emiel Bendel en Frans de Wilde onder de naam De Vlaamschen Vriendenkring van Robaais.

De vereniging wilde de onderlinge contacten tussen de Vlaamse inwijkelingen in Roubaix (Roobeke) en omstreken bevorderen en zowel materiële als geestelijke steun verlenen aan Vlaamse arbeiders die zich in het Noord-Franse industriebekken kwamen vestigen (**emigratie**). De Kring richtte allerlei socio-culturele organisaties op; een bibliotheek met Nederlandstalige werken, een Vlaamse toneelkring, een koor, een Vlaamse lagere school, een muziekschool, een spaar- en ziekenkas. Het succes van de vereniging kende al snel navolging. In 1905 werd te Tourcoing (Toerconje) een afdeling van de Kring opgericht. Het gamma van activiteiten werd tussen 1927 en 1930 nog uitgebreid met een maandblad *Onze Taal*. In 1939 kreeg de vereniging als Cercle amical flamand de Roubaix officiële erkenning als 'vreemde' vereniging in Frankrijk.

Onder voorzitterschap van Van Hoyweghen werd de Kring in 1941 een afdeling van het **Vlaamsch Verbond van Frankrijk**, waardoor de bibliotheek uitbreidde en voortaan ook cursussen Nederlands werden ingericht. Een jaar later werd de Kring omgedoopt tot Willem Van Gulikkring. Samen met het Vlaamsch Verbond van Frankrijk hield de Kring op te bestaan in oktober 1944, waarna alle leiders naar België vluchtten.

In 1950 bracht Jozef Pollefeys de Vlaamse activiteiten in Roubaix en Tourcoing weer op gang onder de koepel van Œuvres belges (Rijsel). Er werden opnieuw Vlaamse missen gelezen, een bibliotheek opgestart en tot 1959 cursussen Nederlands gedoceerd door **Ward Corsmit**. Het overlijden van de ouderen en de assimilatie van de jongere generaties maakten dat de Kring vanaf de jaren 1960 aan betekenis verloor (**Frans-Vlaanderen**).

LITERATUUR: W. Corsmit, *Vlamingen in Frankrijk*, 1957; – L. Verbeke, *Vlaanderen in Frankrijk. Taalstrijd en Vlaamse Beweging in Frans- of Zuid-Vlaanderen*, 1970.

FRITS PITTEY* EN HENDRIK DEFOORT